

Tilskudsregler, der vilde medføre forøget Udbetaling af Statskassen. Jeg antager imidlertid at de var fremsatte, fordi man mente, at disse Regler var i Overensstemmelse med, hvad der var ret og billigt overfor Kasserne. Det var det Grundlag, man enedes om i Fjor, og som altsaa „gik ud over Staskassen.“ I Aar var der først indenfor Udvalget fremsat en ny Fordelingsregel vedrørende Tilskuddet, og derefter har man opnaaet Enighed om de Sats for denne Fordelingsregel, som vil medføre en lille Merudgift, men den vil tillige medføre, at Kasserne faar et Tilskud, der, efter hvad Udvalget og Ministeriet er enedes om, er ret og billigt for Kasserne.

Der er endvidere opnaaet Enighed om forskellige mindre Punkter, og herom maa jeg have Lov til at gøre nogle faa Bemærkninger. Der er opnaaet Enighed om at stille et Ændringsforslag til Ministeriets Forslag i Aar angaaende Medicinen. Det Forslag, som gik ud paa, at man ikke maatte udbetale mere end $\frac{4}{5}$, var stillet efter Sygekassernes Ønske. Nu foreslaar Udvalget, at man skal tillade de Kasser, som nu har en anden Regel, at fravige den, og jeg maa sige, at jeg er enig med det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Valdemar Olsen) i, at dermed ophæver man Betydningen af den Regel, som Sygekasserne selv har ønsket at faa indsat. Jeg vilde altsaa have foretrukket, at man havde undladt at foreslaa denne Ændring. Om en anden Ændring af mindre Art er man ogsaa blevet enig, nemlig angaaende Embedsmændenes Stilling indenfor Sygekasseinspektoratet, idet der siges, at „Sygekasseinspektoratets Embedsmænd maa ikke være ansatte i eller tage Del i Ledelsen af Sygekasser, Sygeforeninger eller Sygeforsikringsselskaber“. Jeg ønsker endnu en Gang overfor det ærede Medlem fra Nykøbing Falster at sige, at jeg tror ikke, det er rigtigt, naar han vil hævde, at vedkommende Fuldmægtig har været ansat i et Sygekasseselskab, som konkurrerer med de statsanerkendte Sygekasser. Men naar Udvalget har ønsket at fæstne en Bestemmelse svarende til den, der findes i Livsforsikringsloven, har jeg ikke kunnet have noget derimod, og ej heller Sygekasseinspektøren, navnlig ikke efter, at der er givet Sygekasseinspektøren Adgang til at føre Tilsyn med de gensidige Sygeforeninger. Men det Udtryk, der bruges: „Sygekasseinspektoratets Embedsmænd“, angiver maaske ikke tilstrækkelig tydeligt, hvem det er, man mener. Jeg er tilbøje-

lig til at tro, at saaledes som Sygekasseinspektoratet er organiseret, vil Bestemmelsen kun ramme Sygekasseinspektøren selv. Hvis man har ment, det skal være den Del af Personalet, der er fast ansat, maa dette vist udtrykkeligt siges: „Sygekasseinspektoratets Embedsmænd og fast ansatte Personale“, eller hvorledes man nu vilde udtrykke det.

Der er endvidere opnaaet Enighed om et Forhold, som jeg ikke tror betyder en Forbedring af Regeringsforslaget, men om hvilket jeg straks ved første Behandling har udtalt, at Ordningen af dette dog ikke kunde være af afgørende Betydning. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være en Forpligtelse for Sygekasserne til at beholde de Medlemmer, hvis økonomiske Kaar forbedres, eller om det skal overlades til dem selv at afgøre, om de vil beholde dem eller ej. I Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet om Fortsættelsessygekasser. Det forekommer mig, at man her i dette Ting, hvor man har set Sygekassebevægelsen vokse op — og Sygekassebevægelsens Vækst har været en af de Ting, man har følt mest Glæde og social Stolthed over, naar man saa paa den sociale Udvikling her i Landet —, ikke har villet se, hvad det er, der foregaar indenfor Sygekasseverdenen i Øjeblikket. Det, der foregaar, er, at Sygekassebevægelsen sætter et naturligt nyt Skud i Fortsættelseskasserne, og at man nu vil kappe denne naturlige Blomst af. Dette gør man nemlig ved at paabyde Sygekasserne at beholde de bemidlede Medlemmer i Stedet for, som Regeringsforslaget bestemte, at give dem Adgang til at beholde dem. Regeringsforslaget opretholdt i saa Henseende Sygekassernes fuldstændige Selvstyre, tillod dem at ordne sig saaledes, at de beholdt de bemidlede Medlemmer indenfor deres Rammer, eller saaledes, at disse Medlemmer gik over i Fortsættelsessygekasser. Nu har man altsaa villet kappe Hovedet af denne Bevægelse, som naturligt har udfoldet sig, og villet begrænse Selvstyret ved at sige, at Sygekasserne skal beholde de bemidlede Medlemmer. Jeg tror, dette vil blive til en Skuffelse. De Mænd, som leder Sygekasserne, har sikkert haft en rigtig Opfattelse af Udviklingen. Ikke mindst tror jeg, at den Bestemmelse, her er foreslaaet, vilde komme til at virke uheldigt, hvis den Opsfattelse, som er udtrykt af den ærede Ordfører for Venstre, blev gældende, at man ikke skulde kunne betragte Lønarbej-